

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/53/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010453
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6422010453.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. augusta 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, 3 písm. a), písm. b), písm. d) Trestného zákona, účinného od 06.08.2024, konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného A. B. voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/79/2022 zo dňa 15.04.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/79/2022 zo dňa 15.04.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, 3 písm. a), b), d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v presne nezistenej dobe, minimálne od februára 2022 do 12.3.2022, ako zamestnanec Psychiatrickej nemocnice, na Ul. ČSA 234/125 v Kremnici, okres Žiar nad Hronom, opakovane minimálne 4-krát poskytol bezodplatne, ako aj za finančnú hotovosť vo výške 60,-€ marihuanu v nezistenom množstve a kvalite mladistvému C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, t. č. Psychiatrická nemocnica Kremnica, ktorému bolo uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.3.2021 uložené ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pričom o tejto skutočnosti, ako aj o veku mladistvého mal vedomosť, ďalej zadovážil marihuanu minimálne 1-krát v nezistenom množstve a kvalite A. F., nar. XX.XX.XXXX a minimálne 2-krát v množstve po 2-3g nezistenej kvality G. E., nar. X.X.XXXX, obidvaja vtom čase taktiež v Psychiatrickej nemocnici Kremnica, pričom rastlina z rodu Cannabis je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

Za toto konanie ho Okresný súd v Žiari nad Hronom odsúdil podľa § 173 ods. 3 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 v spojení s § 39 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 6.8.2024, súd obžalovanému výkon trestu odňatia podmienenečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 súd ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona účinného od 6.8.2024 súd obžalovanému v rámci probačného dohľadu uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok v skúšobnej dobe a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadli jednak okresný prokurátor v Žiari nad Hronom, ako aj samotný obžalovaný cestou svojej zvolenej obhajkyňa.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podal voči rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom preto, že sa obžaloba nestotožňuje s výrokom o treste, ktorý bol obžalovanému za danú trestu činnosť ukladaný. Prokurátor je toho názoru, že obžalovanému A. B. mal byť ukladaný trest na dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone, to znamená minimálne v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor poukázal najmä na závažnosť konania obžalovaného, ktorá je daná samotnou skutkovou podstatou trestného činu, kde ide o neoprávnenú držbu a predaj návykovej látky, pričom mu hrozí nebezpečnosť možného chorobného návyku alebo vzniku psychických zmien u toho, kto si takéto látky zadovažuje a ďalej užíva, prípadne ich poskytuje ďalším osobám, ako to bolo v danom prípade. Nebezpečnosť tohto konania znásobovala aj skutočnosť, že obžalovaný A. B. tak konal ako zamestnanec Psychiatrickej nemocnice v Kremnici a zabezpečoval omamné látky osobám, ktoré sa v tejto nemocnici liečil na psychiatrii.

Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a rozhodujúc sám uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, ktoré za neho podala jeho obhajkyňa, tento konštatuje, že nesúhlasí jednak s výrokom o vine, ani s výrokom o uloženom treste.

Základom odvolanie obžalovaného je to, že v danom prípade išlo o drogu, ktorú mal obžalovaný doniesť do psychiatrickej liečebne, ktorá nie omamnou látkou, keďže tento materiál bol prakticky bez účinku. On sám listy marihuany, ktoré doniesol, opakovane fajčil namiesto tabakovej cigarety, pričom nemali na neho žiadny účinok a preto vedel, že keď tieto listy budú dané poškodeným, nikomu neublížia na zdraví. Tieto listy im dal len v malom množstve ojedinele namiesto tabakových cigariet, ktoré tiež pacienti od neho opakovane žiadali. Aj podľa znaleckého posudku A. H. je zrejmé podľa obžalovaného, že užitie marihuany s tak nízkym obsahom THC ako je 0,8 hmotnostného percenta so sporným psychoaktívnym účinkom nemožno jednoznačne nazvať konzumáciou drogy. Uvedené znalec mal zopakovať aj na hlavnom pojednávaní na okresnom súde.

Preto podľa obžalovaného z daného zaisteného množstva listov marihuany a jej koncentračnej látky nebolo možné získať ani len jednu obvyklú jednorazovú dávku drogy a preto materiál s obsahom nízkeho THC a to nižšia ako 1 % na psychiku človeka by mal iba nepatrný vplyv a jeho fajčenie preto nemôže považovať za konzumáciu drogy v pravom slova zmysle. Podľa názoru obhajoby preto skutok opísaný v obžalobe nenapĺňa skutkovú podstatu zločinu podľa § 173 ods. 1, 3 písm. a), d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Ďalej v ďalšej časti odvolania obžalovaný poukazuje na jednotlivé svedecké výpovede svedkov, kde podľa neho, napríklad svedok F. priamo na hlavnom pojednávaní uviedol, že je po požití liekov a nerozumie, čo sa ho pýtajú. Preto poukazuje na to, že je možné konštatovať u tohto svedka zníženie všeobecnej vierohodnosti jeho výpovede. V ďalšej časti odvolania poukazuje na výpovede jednotlivých svedkov, či už svedka I. alebo svedka E., ktorí uvádzali, že išlo o problematických pacientov, najmä výpoveď I. bola veľmi zmätočná a pokiaľ ide o osobu pacienta Brkala, tento bol človek, ktorý sa snažil chrániť predovšetkým sám seba a to na úkor aj ostatných, je veľmi problémový a opakovane porušoval liečebný režim. Všetky tieto charakteristiky celkovo znižujú úroveň vierohodnosti výpovedí najmä ohľadne svedka E..

Preto obžalovaný mal za to, že každý prípad je potrebné posudzovať individuálne, vo svojej výpovedi on uviedol, že poskytol bezplatne listy marihuany pacientom Brkalovi, aj E. a to len preto, že ho o to žiadali. Tieto listy im poskytol ojedinele, len zopárkrát, tieto osoby ho samé oslovovali a nikdy im on sám dobrovoľne neponúkal a ani neinicioval zabezpečenie týchto listov. Svedkovia vypočutí v konaní sami vo výpovediach uvádzali, že mali vedomosť o tom, že mal marihuanové listy pre vlastnú potrebu, nikdy ich nikomu neponúkal, ani z tohoto finančne neprofitoval. V danom prípade nebol ohrozený život a zdravie týchto osôb, lebo nebol produkovaný žiadny dôkaz, či také malé množstvo listov marihuany bolo spôsobilé ohroziť život týchto osôb.

Vzhľadom na spomínané skutočnosti a vykonané dokazovanie preto je podľa obžalovaného jednoznačne preukázané, že jeho konanie poskytnutím listov marihuany príležitostne, ojedinele a bezodplatne a bez akéhokoľvek majetkového prospechu nie je možné považovať za obchodovanie.

Z uvedeného dôvodu je preto toho názoru, že v jeho prípade nejde o trestnú činnosť a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a buď vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, prípadne, aby odvolací súd rozhodol, že dané konanie obžalovaného postúpi ako priestupok príslušnému orgánu na prejednanie.

Na podklade podaných odvolaní potom vo veci konal krajský súd ako odvolací súd a na verejné zasadnutie predvolal jednak krajského prokurátora, obhajcu obžalovaného, ako aj samotného obžalovaného.

Obžalovaný A. B. sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, avšak jeho obhajkyňa predložila súdu súhlas, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, čo krajský prokurátor navrhol akceptovať a preto krajský súd vyhlásil uznesenie s tým, že verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného A. B..

Krajská prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí potom v konečnom návrhu uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na dôvodoch tohto odvolania a vzhľadom na jeho závažnosť konania navrhuje, aby mu krajský súd vyhovel a pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto považuje za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného aj za obžalovaného uviedla, že v celom rozsahu trvá na písomných dôvodoch odvolania navrhuje mu v celom rozsahu vyhovieť a z tohto je zrejme aj to, že nesúhlasia s odvolaním pani prokurátorky a toto navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia mohli podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie tak okresného prokurátora, ako aj obžalovaného A. B. nie sú dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach rozsiahle dokazovanie, kde vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy tak, aby riadne a spravodlivo objasnil skutkový stav, ktorý mu umožní spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a následne všetky tieto dôkazy aj vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd na tomto mieste musí konštatovať, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a dostatočne presvedčivo v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočne vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, najmä v súvislosti s dodaním listov marihuany pacientom psychiatrickej liečebne, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a najmä to, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov. V tomto smere je v odôvodnení rozsudku podrobne rozvedené, aké myšlienkové pochody viedli okresný súd k záverom o vine obžalovaného, aj to, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorá je uvedená už aj v odvolaní, avšak ktorú obhajoba spolu s obžalovaným uvádzali už v priebehu konania na okresnom súde, kde sa snažili preukázať, že dodané množstvo marihuany nemalo ani minimálne množstvo zakázanej látky a preto sa nemohlo jednať o drogu, čiže zrejme prečo okresný súd tejto obrane obžalovaného neuveril a ako sa s touto obranou v konečnom dôsledku aj vysporiadal.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto aj podľa krajského súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd je v zhode s tým, ako to uviedol v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd presvedčený, že konanie obžalovaného tak ako je popísané v skutkovej vete rozsudku, je trestným činom. Skutočnosť, že listy marihuany, ktoré mal obžalovaný dodať pacientom do psychiatrickej liečebne, mali mať nízke množstvo THC a na neho pri užívaní tejto drogy nemali mať takmer žiadny vplyv, neznamená, že takéto konanie je beztrestné. V prvom rade treba konštatovať, že marihuanu, ktorú dodal obžalovaný pacientom, už nie je možné znalecky skúmať, pretože táto už bola týmito pacientami spotrebovaná a na znalecké dokazovanie bola predložená už len tá časť marihuany, ktorú mal obžalovaný vo vlastnej držbe. Nikde nie je uvedené, ani z ničoho nie je zrejmé, že išlo stále o tú istú a totožnú marihuanu, ktorú dodával do nemocnice pacientom. V tomto smere je preto obrana obžalovaného A. B. jednoznačne vyvrátená práve tým, že túto drogu do psychiatrickej nemocnici doniesol. Bez ohľadu na to, či táto droga mala dostatok množstva THC alebo nie, krajský súd musí konštatovať, že takýto postup je nezákonný a už aj samotná skutočnosť, že obžalovaný doniesol nejakú drogu, ak by aj bolo pripustené, že s minimálnym obsahom THC pacientom psychiatrickej liečebne, už takéto konanie je vysoko spoločensky nebezpečné a zakladá skutkovú podstatu zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou.

Pokiaľ však ide o výrok okresného súdu ohľadne trestu, ktorý bol obžalovanému za takúto činnosť uložený, krajský súd sa v tomto smere nemohol stotožniť s návrhom prokurátora uvedeným v odvolaní, aby obžalovanému, aby obžalovanému za takúto trestnú činnosť bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov.

Sám obžalovaný v podstate priznal skutočnosť, že nosil marihuanu do psychiatrickej liečebne, nerobil sporným, že sa tak stalo, spochybňoval len kvalitu drogy, v súčasnosti už v psychiatrickej nemocnici nepracuje, v minulosti trestaný nebol, má veľmi dobré hodnotenie aj z miesta bydliska a preto aj krajský súd je toho názoru, že prísny podmienený trest odňatia slobody spolu s uloženými obmedzeniami je dostatočný na nápravu a prevýchovu obžalovaného tak, aby si tento uvedomila nebezpečnosť svojho konania.

Keďže na skutkové zistenia ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivé poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd nemá o týchto skutočnostiach pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje s tým, že s dôvodmi okresného prokurátora na zvýšenie trestu odňatia slobody u obžalovaného sa nestotožnil tak, ako je to vyššie uvedené a ani sa nestotožnil s návrhom obhajoby, aby bolo konanie obžalovaného postúpené na priestupok, keďže už len samotné dodávanie akékoľvek nedovoleného predmetu, teda aj keď by sme pripustili marihuanu s nízkym obsahom THC, je trestné a vysoko spoločensky nebezpečné.

Z týchto dôvodov, keďže krajský súd nevzhladol dôvod na vyhovie odvolaniu, či už obžalovaného alebo okresného prokurátora, musel postupom podľa § 319 Tr.por. tieto odvolanie ako nedôvodné zamietnuť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.